

ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ КУРСІВ В УМОВАХ ОНЛАЙН-НАВЧАННЯ

Северин Надія Василівна

доцент кафедри української мови НТУ «ХПІ»,

кандидат філософських наук, доцент

e-mail: severin.nadiya@gmail.com

Вже розпочав свій відлік п'ятий рік від переходу українських освітніх закладів на дистанційну форму навчання. В умовах воєнного стану електронна освіта безальтернативно увійшла в наше життя. Зараз саме час переосмислити і перебудувати моделі викладання та навчання з метою більшої стійкості і результативності у майбутньому. Тому викладачі різних освітніх закладів шукають нові прийоми, платформи, технології, щоб зробити дистанційне навчання ефективним. Використання спеціальних платформ зі структурованим навчальним матеріалом у вигляді модулів, що включають методичні рекомендації з теми заняття, наочні і теоретичні ресурси, пояснення до практичних завдань, посилання на необхідну літературу допомагає в засвоєнні матеріалу [1]. Забезпечення студентів додатковими матеріалами сприяє отриманню міцніших і глибших знань, допомагає їм стати більш конкурентоспроможними фахівцями.

Викладачі-практики дійшли висновку, що зараз набуло актуальності використання у викладанні мовних дисциплін дистанційних курсів, що за останні роки повною мірою увійшло у практику освітньої діяльності провідних закладів вищої освіти. Слід зазначити, що історія створення дистанційних курсів у Національному технічному університеті «Харківський політехнічний інститут» (НТУ «ХПІ») бере початок на межі тисячоліть. Вже протягом 2003-2005 років викладачами кафедри міжкультурної комунікації та іноземних мов Національного технічного університету „ХПІ” були розроблені електронні

дистанційні курси для студентів денного і заочного навчання: „Business Across Cultures” (Бізнес-англійська мова з точки зору міжкультурних зв’язків), „Communication in Science” (Спілкування науковців), „English for Information Technologies” (Англійська для спеціалістів з інформаційних технологій) – автори О. Горошко, А. Молодих, Є. Соколинська, І. Лойченко. Останнє десятиліття позначилося швидким зростанням кількості вітчизняних електронних дистанційних курсів, що стало можливим завдяки дослідженню теоретичних та методологічних основ дистанційного навчання іноземних мов.

У зв’язку з переходом на дистанційну форму навчання в 2020 році практика створення дистанційних курсів отримала подальший імпульс та набула широкого використання. Так, викладачами кафедри гуманітарних наук та української мови НТУ «ХПІ» було створено низку дистанційних курсів з метою покращення знань іноземних студентів початкового та просунутого етапів, вдосконалення їхніх умінь та покращення результатів оволодіння українською мовою як іноземною.

Були розроблені курси за темами, які викликали труднощі у засвоєнні або недостатньо розкриті у підручнику, наприклад: «Особові займенники», «Ступені порівняння прикметників та прислівників», «Дієслова руху без префіксів», «Родовий відмінок», «Давальний відмінок» та ін. Розробка дистанційних курсів зумовила створення навчальних матеріалів на основі визначення цільової групи учнів, а також складання календарного плану занять з покроковою інструкцією виконання навчальних дій і відповідною оцінювальною шкалою. Зауважимо, що такі курси можуть використовуватись у навчанні широкого кола студентів, які опановують українську мову з різними цілями.

Застосування в навчальному процесі дистанційних курсів для вивчення української мови як іноземної має значні переваги: допомагає здійснювати початкову мовну підготовку; дозволяє урізноманітнити навчальний процес для студентів, які вже проходять навчання; сприяє закріпленню матеріалу як при роботі на уроці, так і при самостійній роботі; надає цікавий навчальний і

пізнавальний матеріал, викликаючи інтерес до теми; створює належні умови для самостійної роботи; сприяє отриманню більш глибоких знань студентами, які знаходяться в інших країнах і не можуть виходити на уроки за розкладом.

Список використаних джерел:

1. Якісне дистанційне навчання в умовах війни: поради директору школи.
URL: <https://nus.org.ua> › articles (дата звернення: 29.03.2024).

ЩОДО ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО МОВНОГО ПИТАННЯ

Смульська Алла Василівна

*к.пед.наук, доцент, доцент кафедри державно-правових
дисциплін юридичного факультету*

Харківського національного університету імені В.Н.Каразіна

e-mail: allasm1@ukr.net

Окрім знань з фаху, глибокі мовні знання є найважливішою вимогою у діяльності будь-якого фахівця. Знання мовних норм, уміння втілювати їх на практиці, здатність диференціювати функціональні стилі сучасної української літературної мови, майстерність публічних виступів, уміння вести перемовини та складати документи, усвідомлення специфіки мови фаху – невід’ємна складова фахової компетенції та загальної інтелектуальної підготовки особистості й запорука конкурентоспроможності фахівця на ринку праці. Отже, цінність мови у практичній діяльності очевидна.

Крім того, мова є головним засадничим принципом консолідації українського суспільства, рушієм змін національної свідомості, інструментом, який гартує і додає сил.